

ren går op og vil bekræfte det her, for ellers kommer man i hvert fald i konflikt med Naturklagenævnet, som hr. Jørn Jespersen var inde på for et øjeblik siden – i konflikt med to højesteretsdommere og en tredje dommer. For der er helt klart sagt også i den artikel, som hr. Lars Busck har leveret, at det er sådan, at man i planloven skal afgive en forklaring. Her skal man give nogle særlige grunde.

Man må så sige, at i den her lov er særlige grunde meget bredt formuleret. Det er jo det, der gør det så vanskeligt. Men samtidig må man sige, at så gør det det jo også muligt, at man kan få lov at få nogle ting gennemført. Man skal bare huske, at det også gælder for resten af landet. Det gælder ikke specielt København. Det er dét, der er problemet. Jeg synes, det er godt, at København får lov at udvikle sig, men det skal resten af landet altså også have.

Så var der et spørgsmål til det med, om ministeren nedlagde veto. Nej, nu tror jeg, og det håber jeg ministeren også kan bekræfte, at ministeren forhåbentlig ikke sådan går ud og nedlægger veto i ét væk, for det vil jeg jo ikke være glad for. Det er faktisk kun ment som noget, der skal bruges i alleryderste tilfælde. Men jeg vil sige, at når man går ud og nedlægger et veto, er det selvfølgelig for at få en forhandling.

Det underlige her var bare, at det var fra 1997. Det er et langt veto at have indtil 2000. Særlig hvis det er afløst af et folketingsvalg, hvor man skriver og udtaler til Information den 7. marts, 4 dage før valget: Jeg har meget svært ved at se, hvordan det kan lade sig gøre at lave et storcenter i Ørestaden, hvis vi stadig har en SR-regering efter valget.

Det er lang tid at have at tænke i. Men så kom altså pludselig situationen, hvor man ophævede vetoet, og vi fik stort set det storcenter, som også var på tale den gang. Dengang var der 85.000 m², det blev så 65.000 m².

Så jeg vil bare sige til hr. Jørn Jespersen om Naturklagenævnet: Jo, jeg kan bekræfte den beslutning, der er taget dér.

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det projekt, jeg forholdt mig til i 1998, var et projekt på 110.000 m². Det, jeg sagde ja til, var et på 40.000 m², plus at man flyttede en eksisterende kapacitet eller planmulighed, rummelighed, fra et område til et andet. Det kan man diskutere, men man kan ikke sige, at de to projekter er identiske.

Jeg kan bekræfte, at det er en særlig planlægningsmæssig begrundelse, når Folketinget opretter en ny by.

Jeg kan i øvrigt sige, at planloven desværre er bygget sådan op – det er sagt til hr. Schmidt – at for at staten kan få forhandlinger med regionerne, skal der først være vedtaget et forslag, som staten derefter gør indsigelse imod. Derfor har mønsteret, selv om det har været en meget fredeelig proces, dog selvfølgelig med masser af tummel, været, at vi faktisk har gjort indsigelse de fleste steder. Derefter har vi haft en forhandling, og så har vi fundet en løsning. Det er de principper, vi har brugt i hovedstadsområdet, som ikke kun er Københavns Kommune, men alle fem enheder. Det her er jo et led i en samlet løsning med alle de kommunale enheder. Det vil sige også dem, der bliver mest berørt af centeret derude. Det svarer fuldstændig til de principper, vi har anvendt i resten af landet.

Efterfølgende har jeg forhandlet med amter, herunder Fyns Amt i sidste uge, uden at nogen har påberåbt sig, at der skulle være sket en ændring i forbindelse med løsningen i hovedstadsområdet. Det er der ingen der har, det har ikke været rejst fra nogen side, for jeg tror, der er almindelig anerkendelse af, at vi prøver at forfølge disse principper.

Der kan være et behov for den drøftelse, som hr. Jørn Jespersen efterlyser at vi kan tage. Jeg tror, vi i første omgang skal have en snak indbyrdes – hvis hr. Ole M. Nielsen vil være i lokale med os andre – om sagen. Jeg vil meget gerne tage en drøftelse med de interesserede parter om det her spørgsmål.

Vi mener, at det er klart, efter hvilke principper der forvaltes, men der kan altid være behov for i lyset af den offentlige diskussion at få slået tingene tydeligt fast. Og det deltager jeg meget gerne i en drøftelse af.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Til ministerens bemærkning om, hvad jeg vil, så er jeg et rimelig socialt væsen, og jeg har heldigvis lært her på Christiansborg, at man kan være fløjtende uenig om politiske holdninger og beslutninger og alligevel være gode venner. Så det mener jeg gerne jeg vil, være i lokaler, hvor der skal drøftes politik og for den sags skyld laves andre ting.

Jeg synes, det er fint, at regeringen tager sig af de stakkels mennesker, der skal bosætte sig derude i Ørestaden, at de også skal have mulighe-